

**Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi
Ministrite Nõukogu**

MÄÄRUSTE JA KORRALDUSTE KOGU

Nr. 15 (108)

31. märtsil 1962. a.

3. aastakäik

SISUKORD

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrused

61. NSV Liidu Lääne-suurmajandusrajooni Rahvamajanduse Nõukogude Töö Koordineerimise ja Planeerimise Nõukogu põhimääruse kinnitamise kohta. — Lisa.
 62. Eesti NSV kohalike töörahva saadikute nõukogude elamufondi hoonete keskkütte maja-, grupi- ja rajoonikatlamajade teenindamise ajutiste normatiivide kehtestamise kohta. — Lisa.
 63. Õhutranspordi kasutamise kohta ametialastes komanderingutes.
 64. Ettevõtete ja organisatsioonide töötajate ametikohtade loetelu kinnitamise kohta, keda premeeritakse kulunud, kuid uuendamiseks kõlblike laagrite kogumise, vastuvõtmise, hoidmise ja üleandmise eest. — Lisa.
-

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

61 NSV Liidu Lääne-suurmajandusrajooni Rahvamajanduse Nõukogude Töö Koordineerimise ja Planeerimise Nõukogu põhimääruse kinnitamise kohta

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 21. detsembri 1961. a. määrusele nr. 1134 «Suurmajandusrajoonide rahvamajanduse nõukogude töö koordineerimise ja planeerimise nõukogude kohta» Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Kinnitada juurdelisatud NSV Liidu Lääne-suurmajandusrajooni Rahvamajanduse Nõukogude Töö Koordineerimise ja Planeerimise Nõukogu põhimäärus.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees V. Klauson

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
asjasevalitseja G. Martin

Tallinn, Toompea, 13. märtsil 1962. Nr. 114.

Kiidetud heaks NSV Liidu Lääne-suurmajandusrajooni Rahvamajanduse Nõukogude Töö Koordineerimise ja Planeerimise Nõukogu poolt (13/14. veebruari 1962. a. protokoll nr. 2)

Kinnitatud
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
13. märtsi 1962. a. määrusega nr. 114

NSV Liidu Lääne-suurmajandusrajooni Rahvamajanduse Nõukogude Töö Koordineerimise ja Planeerimise Nõukogu põhimäärus

1. Lääne-suurmajandusrajooni Rahvamajanduse Nõukogude Töö Koordineerimise ja Planeerimise Nõukogu moodustatakse vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 26. aprilli 1961. a. määrusele nr. 381 Leedu NSV, Läti NSV ja Eesti NSV esindajatest.

Lääne-suurmajandusrajooni Rahvamajanduse Nõukogude Töö Koordineerimise ja Planeerimise Nõukogu peab aitama kaasa rahvamajanduse territoriaalse organiseerituse edasisele täiustamisele, peab tagama nii üksikute administratiivsete majanduspiirkondade kui ka Lääne-suurmajandusrajooni huve tervikuna puudutavate majandusliku ülesehitustöö küsimuste kollektiivse läbivaatamise ja lahendamise.

Majandusliku ülesehitustöö küsimuste ja probleemide läbivaatamisel lähtub Rahvamajanduse Nõukogude Töö Koordineerimise ja Planeerimise Nõukogu üldriiklikest huvidest ja Lääne-suurmajandusrajooni kogu majanduse kompleksse ja majanduslikult efektiivseima arengu ülesannetest.

2. Lääne-suurmajandusrajooni Rahvamajanduse Nõukogude Töö Koordineerimise ja Planeerimise Nõukogu põhiülesanneteks on Leedu NSV, Läti NSV ja Eesti NSV territooriumil asuva tööstuse, ehitustegevuse ja transpordi kompleksse arendamise tähtsaimate probleemide läbivaatamine ja tundmaõppimine ning soovitude ja ettepanekute väljatöötamine suurmajandusrajooni loodusvarade, tootmisfondide ja tööjõu ressursside efektiivseimaks kasutamiseks nimetatud rajooni majanduse

edasise arendamise, spetsialiseerimise ja koopereerimise huvides ning kogu maa rahvamajanduse tõusu tagamiseks.

3. Nimetatud ülesannete täitmiseks Lääne-suurmajandusrajooni Rahvamajanduse Nõukogude Töö Koordineerimise ja Planeerimise Nõukogu:

a) töötab üleliidulise tööjaotuse alusel välja ettepanekud majanduslikult efektiivseimate suundade kohta suurmajandusrajooni majanduse kompleksses arendamises ja tootmisalases spetsialiseerimises;

b) valmistab ette ettepanekud tootlike jõudude parema paigutamise kohta suurmajandusrajoonis;

c) koordineerib suurmajandusrajooni territooriumil asuvate rahvamajanduse nõukogude, ettevõtete ja organisatsioonide planeerimis- ja majanduslikku tegevust tootmise spetsialiseerimise, koopereerimise ja kombineerimise, uute ettevõtete paigutamise, olemasolevate ettevõtete laiendamise ja rekonstrueerimise, tööstusharudevaheliste ja rajoonidevaheliste majanduslike sidemete täiustamise ja ebaratsionaalsete vedude likvideerimise osas, töötab nendes küsimustes välja vajalikud soovitused ja ettepanekud;

d) valmistab ette soovitusettepanekud tootmisfondide ja tööjõu ressursside kasutamise edasiseks parandamiseks, efektiivseimate loodusvarade kiireimaks viimiseks majanduslikku käibesse ja loodusvarade kompleksseks kasutamiseks;

e) töötab välja soovitusettepanekud plaaniliste näitajate täiustamiseks ja planeerimise parandamiseks;

f) koordineerib plaaniorganite, teaduslike ja majandusorganisatsioonide tegevust suurmajandusrajooni tootlike jõudude tundmaõppimise ja arendamise valdkonnas, korraldab konverentse ja nõupidamisi küsimuste kohta, mida nõukogu läbi vaatab.

4. Lääne-suurmajandusrajooni Rahvamajanduse Nõukogude Töö Koordineerimise ja Planeerimise Nõukogu soovitusel ja ettepanekud esitatakse läbivaatamiseks Leedu NSV, Läti NSV ja Eesti NSV Ministrite Nõukogule, NSV Liidu Riiklikule Majandusnõukogule ja NSV Liidu Riiklikule Plaanikomiteele, et neid soovitusi ja ettepanekuid võiks arvestada planeerimisel ja majanduse operatiivsel juhtimisel.

5. Lääne-suurmajandusrajooni Rahvamajanduse Nõukogude Töö Koordineerimise ja Planeerimise Nõukogu koosneb 25 liikmest. Ametikohtade järgi on nõukogu liikmeteks Leedu, Läti ja Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee esimesed sekretärid, Leedu NSV, Läti NSV ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimehed, nende vabariikide riiklike plaanikomisjonide esimehed, rahvamajanduse nõukogude esimehed, teaduste akadeemiade presidendid ja nõukogu esimehe vabastatud asetäitja. Ülejäänud nõukogu liikmed (3 liiget Leedu NSV-st, Läti NSV-st ja Eesti NSV-st) määratakse vastavate Ministrite Nõukogude poolt antud vabariigi juhtivate ettevõtete, teadusliku uurimise, projekteerimis- ja muude organisatsioonide väljapaistvate spetsialistide hulgast.

Lääne-suurmajandusrajooni Rahvamajanduse Nõukogu Töö Koordineerimise ja Planeerimise Nõukogu peab oma istungeid järgemööda Leedu NSV, Läti NSV ja Eesti NSV pealinnas. Nõukogu istungit juhatab selle vabariigi esindaja, kus istung toimub.

Nõukogu istungitest võtavad alati osa NSV Liidu Riikliku Majandusnõukogu, NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee ja NSV Liidu Riikliku Ehituskomitee esindajad.

Nõukogu istungeid korraldatakse vastavalt nende tööplaanile, kuid mitte harvem kui üks kord kvartalis. Lääne-suurmajandusrajooni koosseisu kuuluva ühe liiduvabariigi ettepanekul võib korraldada nõukogu istungeid väljaspool plaani.

6. Lääne-suurmajandusrajooni Rahvamajanduse Nõukogude Töö Koordineerimise ja Planeerimise Nõukogul on õigus:

a) Leedu NSV, Läti NSV ja Eesti NSV rahvamajanduse nõukogude, riiklike plaanikomisjonide, teadusliku uurimise ja projekteerimisinstiitute nõusolekul tõmmata nende spetsialiste kaasa üksikute nõukogus läbivaatamisele kuuluvate küsimuste ettevalmistamisele;

b) saada rahvamajanduse nõukogudelt, plaaniorganitelt, ettevõtetelt ja organisatsioonidelt arveldus- ja plaanilisi näitajaid ning riikliku statistika organitelt aruandematerjale, mis on vajalikud Lääne-suurmajandusrajooni majanduse arenguga seotud küsimuste kohta käivate soovitude ja ettepanekute ettevalmistamiseks;

c) kooskõlastatult vastavate organisatsioonidega kuulata üksikute Lääne-suurmajandusrajooni tähtsaimate majandusarude arengut puudutavate küsimuste kohta kesksete teadusliku uurimise ja projekteerimisinstiitute ning teiste rajoonide teadusliku uurimise ja projekteerimisorganisatsioonide ettekandeid ja soovitusi.

7. Lääne-suurmajandusrajooni Rahvamajanduse Nõukogude Töö Koordineerimise ja Planeerimise Nõukogul on Leedu NSV, Läti NSV ja Eesti NSV koosseisude piires tööaparaat, mis koosneb 10 inimesest, kaasa arvatud nõukogu esimehe vabastatud asetäitja. Tööaparaadi koosseisunimestiku kinnitab Lääne-suurmajandusrajooni Rahvamajanduse Nõukogude Töö Koordineerimise ja Planeerimise Nõukogu.

Esimehe vabastatud asetäitja määratakse Lääne-suurmajandusrajooni Rahvamajanduse Nõukogude Töö Koordineerimise ja Planeerimise Nõukogu poolt, aparadi ülejäänud töötajad aga võtab tööle ja vabastab töölt nõukogu esimehe asetäitja.

8. Lääne-suurmajandusrajooni Rahvamajanduse Nõukogude Töö Koordineerimise ja Planeerimise Nõukogu alaliseks asukohaks on Riia linn. Nõukogu aparadi majanduslik teenindamine tehakse ülesandeks Läti NSV Ministrite Nõukogule, aga nõukogu istungite teenindamise tagab selle vabariigi Ministrite Nõukogu, mille territooriumil korraline istung toimub.

9. Kulutused Lääne-suurmajandusrajooni Rahvamajanduse Nõukogude Töö Koordineerimise ja Planeerimise Nõukogu aparadi ülalpidamiseks tehakse vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 21. detsembri 1961. a. määrusele nr. 1134 liidulise eelarve arvel.

10. Lääne-suurmajandusrajooni Rahvamajanduse Nõukogude Töö Koordineerimise ja Planeerimise Nõukogul on oma nimetusega pitsat.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

62 Eesti NSV kohalike tööraha saadikute nõukogude elamufondi hoonete keskkütte maja-, grupi- ja rajoonikatlamajade teenindamise ajutiste normatiivide kehtestamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kehtestada Eesti NSV kohalike tööraha saadikute nõukogude elamufondi hoonete keskkütte maja-, grupi- ja rajoonikatlamajade teenindamise ajutised normatiivid vastavalt lisale.

Nimetatud normatiivide ulatuses ettenähtud töötajate arvu keskkütte maja-, grupi- ja rajoonikatlamajade teenindamiseks võib rakendada ainult kütteperioodil.

2. Käesoleva määruse lisas toodud ajutisi normatiive võib rakendada vabariiklike ministeeriumide ja ametkondliku alluvusega elamufondi keskkütte katlamajades.

3. Lugeda kehtetuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. septembri 1959. a. määruse nr. 367 «Eesti NSV kohalike tööraha saadikute nõukogude majavalitsuste töötajate töötasustamisest» lisa nr. 6.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees V. Klauson

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
asjadevalitseja G. Martin

Tallinn, Toompea, 19. märtsil 1962. Nr. 125.

Lisa

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
19. märtsi 1962. a. määruse nr. 125 juurde

Eesti NSV kohalike tööraha saadikute nõukogude elamufondi hoonete keskkütte maja-, grupi- ja rajoonikatlamajade teenindamise ajutised normatiivid (töötajate arv ööpäevas)

Kütteaine liik	Katlamajade võimsus			Ametiala nimetus ja inimeste arv						
	Töötavate katelde arv (tk.)	Töötavate katelde kütte-pind (m ²)	Vee tsirkulatsioon süsteem	Operaatorid	Van. katla-kütjad	Katla-kütjad	Van. kütjad	Kütjad	Kütuse etteandjad	Kokku ööpäevas
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Tahke kütus (kivisüsi, põlevkivi, turvas)	—	kuni 50	Loomulik tsirkulatsioon	—	—	—	—	1	—	1
	—	üle 50 kuni 100	„	—	—	—	—	2	—	2
	—	üle 100	„	—	—	—	1	2	—	3

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	—	kuni 25	Sundtsirkulatsioon	—	—	1	—	—	—	1
	—	üle 25								
	—	kuni 75	"	—	—	2	—	—	—	2
	—	üle 75 kuni 150	"	—	1	2	—	—	—	3
	—	üle 150 kuni 200	"	—	1	3	—	—	—	4
	—	üle 200 kuni 350	"	—	1	6	—	—	—	7
	—	üle 350 kuni 500	"	—	3	6	—	—	3	12
	—	üle 500	"	—	3	9	—	—	6	18
Vedelkütus	kuni 4	—		2(3)	—	—	—	—	—	2(3)
	üle 4	—		4(6)	—	—	—	—	—	4(6)

Vee soojendamise eest sooja veega varustatud majades makstakse lisatasu:

	Vee andmisel kesk- küttesüsteemist igakordse vee andmise eest, kuid mitte üle 46 rubla kuus	Vee andmisel eri- katlast igakordse vee andmise eest, kuid mitte üle 50 rubla kuus
a) kui tunnis antakse kuni 1000 liitrit vett	1,50 rubla	2,00 rubla
b) kui tunnis antakse kuni 2000 liitrit vett	2,00 rubla	2,50 rubla
c) kui tunnis antakse kuni 3000 liitrit vett	2,50 rubla	3,50 rubla
d) kui tunnis antakse kuni 4000 liitrit vett	3,00 rubla	4,50 rubla
e) kui tunnis antakse üle 4000 liitri vett	—	5,00 rubla

Märkused: 1. Sulgudes märgitud operaatorite arv on kehtiv ööpäevase kütmise vajaduse korral.

2. Ööpäevase sooja veega varustamisega majades vee soojendamise eest täiendavat tasu katlakütjatele (kütjatele) ei maksta ja soojaveekatla küttepind käesoleval juhul liidetakse töötavate kesk-
küttekatelde küttepinnaga.

3. Teenindamise normid on arvestatud 7-tunnilise tööpäeva korral, arvestamata vahetusega töötajaid, keda tuleb eraldi arvesse võtta üldistel alustel (üldised puhke- ja puhapäevad).

4. Katlamajades, kus on kaks kütjat, tuleb tööaeg jaotada vajalike tundide arvule selleks, et töös ei oleks vaheaegu rohkem kui

kaks korda ööpäevas, aga tööaja üldkestvus kuus ei ületaks normaalset töötundide arvu (Töökoodeksi §-d 94 ja 97).

5. Ühel kütjal on lubatud üheaegselt teenindada tahkel kütusel töötavaid loomuliku tsirkulatsiooniga keskkütte-veekatlaid küttepinnaga kuni 18 m^2 , mis paiknevad mitte enam kui kolmes territoriaalselt lähestikku olevas katlaruumis ja kui on kindlustatud järelevalveta jäetud katelde ohutu töötamine.

Kahe katlaruumi teenindamise korral ühe kütja poolt maksta lisatasu 10% ulatuses kütja põhipalgast, kolme katlaruumi teenindamisel aga 30% põhipalgast.

6. Katlamaja personali kohustuste hulka kuulub: kütuse kohaletoomine ja etteandmine mitte kaugemalt kui 85 jooksvat meetrit, söe peenendamine, šlaki väljaviimine, puude lõhkumine ja vee eemaldamine katlaruumist (kui sellel pole süstemaatilist iseloomu), vee andmine kateldesse, küttesüsteemist õhu väljalaskmine, katelde ja katla-seadmete, õhupumpamise ja pumbaseadeldiste teenindamine ja korrahoid, katelde puhastamine tahmast ja väikeremondi tegemine (topendite tihendamine, ebatiheduse kõrvaldamine torujuhtmestikus, müürituses ja õhupuhujas, poltide pingutamine, isolatsiooni korrastamine). Märgitud tööde tegemist võib kütjalt nõuda ainult siis, kui vahetuses töötab vähemalt kaks kütjat. Ühe kütja korral võib lisatööde tegemist nõuda ainult ajal, kui katelt ei kõeta.

7. Gasifitseeritud ja vedelkütteil töötavate katlaruumide teenindamise normid on arvestatud igasuguse konstruktsiooniga kateldele, katla küttepinnaga mitte üle 100 m^2 , sõltumata vee tsirkulatsioonisüsteemist, automaatika olemasolust, gaasipõletite seadeldiste ja õli-pihustite arvust.

8. Gasifitseeritud katlamajade teenindamine toimub üheaegselt kahe operaatori poolt, sõltumata teenindatavate katelde arvust.

9. Operaatori palgamäär võrdsustatakse vanemkatlakütja töötasuga.

10. Kütuse etteandja palgamäär võrdsustatakse kütja töötasuga.

11. Vanemkatlakütjad ja vanemkütjad kuuluvad katlamaja personali koosseisu.

12. Termofitseeritud majades toimub abonementsõlmede teenindamine valvereguleerijate poolt, arvestusega üks inimene vahetuses 2—6 sõlme juhtimiseks, sõltuvalt nende asukohast majavalituse territooriumil ja pumbaseadeldiste olemasolust.

13. Valvereguleerijate palgamäär võrdsustatakse katlakütjate töötasuga.

14. Katlamajades, milles peale veekatelde on madalsurve auru- katlad, mis teenindavad eluhoonete keskküttesüsteemi või soojavee- varustust, määratakse teenindava personali arv arvestusega:

a) katelde üldküttepinna juures kuni 75 m^2 ja aurukatelde pideval töötamisel — üks kütja vahetuses;

b) katelde üldküttepinna juures üle 75 m^2 teenindava personali arv katlamajades võrdsustatakse vee sundtsirkulatsiooniga katlamajade koosseisuga.

15. Lubada töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

a) määrata katlamajadesse, kus on üle kolme elektriseadme (elektrimootori), täiendavalt 0,025 elektrimontööri ametikohta iga elektriseadme kohta;

b) määrata katlamajadesse, kus töötavate katelde küttepind ületab 350 m², soojustehniku ametikoht majavalitsuse tehniku palgamääraga;

c) kehtestada teenindava personali erinormatiivid nendes majavalitsuste katlamajades, kus ei ole lubatud kütmisel vaheaegu ja köetavate ruumide normaalse temperatuuri järske kõikumisi (lastesõimed, lasteaiad jm.).

16. Katlaruumides, kus katelde üldküttepind on üle 150 m², tuleb tingimata paigaldada šlaki eemaldamiseks tõstuk.

17. Kogu katlaruumi teenindav personal on kohustatud igakülgsest kokku hoidma kütust, kusjuures toa keskmine ühtlane temperatuur peab olema +18°.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
asjadevalitseja G. Martin

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

63 Õhustranspordi kasutamise kohta ametialastes komanderingutes

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 10. märtsi 1962. a. määrusele nr. 241 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Vastutavad töötajad ja spetsialistid võivad asutuse (ettevõtte, organisatsiooni) juhataja loal kasutada ametialastes komanderingutes õhustranspordi sõltumata sõidu kaugusest.

2. Teha teatavaks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu tunnistas nimeetatud määrusega kehtetuks NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu 19. juuni 1940. a. määruse nr. 1047 «NSV Liidu piirides ametialaste komanderingute väljamaksmisest» (NSVL MK 1940, nr. 16, art. 387) punkti 11.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees V. Klauson

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
asjadevalitseja G. Martin

Tallinn, Toompea, 24. märtsil 1962. Nr. 131.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

64 Ettevõtete ja organisatsioonide töötajate ametikohtade loetelu kinnitamise kohta, keda premeeritakse kulunud, kuid uuendamiseks kõlblike laagrite kogumise, vastuvõtmise, hoidmise ja üleandmise eest

Kooskõlas Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. veebruari 1962. a. määruse nr. 29 (ENSV MK 1962, nr. 5, art. 20) punktiga 2 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Kinnitada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule, ministriumidele ja keskasutustele alluvate ettevõtete ja organisatsioonide töötajate ametikohtade loetelu, keda premeeritakse kulunud, kuid uuendamiseks kõlblike laagrite kogumise, vastuvõtmise, hoidmise ja üleandmise eest, vastavalt lisale.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees V. Klauson

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
asjadevalitseja G. Martin

Tallinn, Toompea, 26. märtsil 1962. Nr. 134.

Lisa

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
26. märtsi 1962. a. määruse nr. 134 juurde

Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule, ministriumidele ja keskasutustele alluvate ettevõtete ja organisatsioonide töötajate ametikohtade loetelu, keda premeeritakse kulunud, kuid uuendamiseks kõlblike laagrite kogumise, vastuvõtmise, hoidmise ja üleandmise eest

Peamehaanikud ja mehaanikud, insenerid-mehaanikud, insenerid, insenerid-kaubatundjad.

Seadmete ja transpordivahendite remonditsehhide, töökodade ning jaoskondade juhatajad, vanemmeistrid, meistrid, brigadirid ja töölised.

Varustus- ja turustusosakondade juhatajad, kaubatundjad.

Laojuhatajad, laohoidjad ja laotöölised.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
asjadevalitseja G. Martin

СОБРАНИЕ ПОСТАНОВЛЕНИЙ И РАСПОРЯЖЕНИЙ

Совета Министров
Эстонской Советской Социалистической Республики

№ 15 (108)

31 марта 1962 г.

Год издания 3-й

СОДЕРЖАНИЕ

Постановления Совета Министров Эстонской ССР

61. Об утверждении Положения о Совете по координации и планированию работы совнархозов Западного крупного экономического района СССР. — Приложение.
 62. Об установлении временных нормативов обслуживания домовых, групповых и районных котельных центрального отопления зданий жилищного фонда местных Советов депутатов трудящихся Эстонской ССР. — Приложение.
 63. О пользовании воздушным транспортом при поездках в служебные командировки.
 64. Об утверждении перечня должностей работников предприятий и организаций, премируемых за сбор, приемку, хранение и сдачу отработанных подшипников, годных для восстановления. — Приложение.
-

ПОСТАНОВЛЕНИЕ СОВЕТА МИНИСТРОВ ЭСТОНСКОЙ ССР

61 Об утверждении Положения о Совете по координации и планированию работы совнархозов Западного крупного экономического района СССР

В соответствии с постановлением Совета Министров СССР от 21 декабря 1961 г. № 1134 «О советах по координации и планированию работы совнархозов крупных экономических районов» Совет Министров Эстонской ССР постановляет:

Утвердить прилагаемое Положение о Совете по координации и планированию работы совнархозов Западного крупного экономического района СССР.

Председатель Совета Министров
Эстонской ССР В. Клаусон

Управляющий Делами Совета Министров
Эстонской ССР Г. Мартин

Таллин, Тоомпеа, 13 марта 1962 г. № 114.

Одобрено

Советом по координации и планированию работы совнархозов Западного крупного экономического района СССР (протокол от 13—14 февраля 1962 г. № 2)

Утверждено

постановлением Совета Министров ЭССР от 13 марта 1962 г. № 114

П о л о ж е н и е**о Совете по координации и планированию работы совнархозов Западного крупного экономического района СССР**

1. Совет по координации и планированию работы совнархозов Западного крупного экономического района образуется в соответствии с постановлением Центрального Комитета КПСС и Совета Министров СССР от 26 апреля 1961 г. № 381 из представителей Литовской ССР, Латвийской ССР и Эстонской ССР.

Совет по координации и планированию работы совнархозов Западного крупного экономического района призван способствовать дальнейшему совершенствованию территориальной организации народного хозяйства, обеспечивать коллективное рассмотрение и решение вопросов хозяйственного строительства, затрагивающих интересы как отдельных экономических административных районов, так и Западного крупного экономического района в целом.

При рассмотрении вопросов и проблем хозяйственного строительства Совет по координации и планированию работы совнархозов исходит из общегосударственных интересов и задач комплексного и экономически наиболее эффективного развития всего хозяйства Западного крупного экономического района.

2. Основными задачами Совета по координации и планированию работы совнархозов Западного крупного экономического района являются изучение и рассмотрение важнейших проблем комплексного

развития промышленности, строительства, транспорта на территории Литовской ССР, Латвийской ССР и Эстонской ССР и разработка рекомендаций и предложений, направленных на наиболее эффективное использование природных богатств, производственных фондов и трудовых ресурсов крупного экономического района в интересах дальнейшего развития его экономики, специализации и кооперирования и обеспечения подъема всего народного хозяйства страны.

3. Для выполнения указанных задач Совет по координации и планированию работы совнархозов Западного крупного экономического района:

а) разрабатывает предложения о наиболее экономически эффективных направлениях комплексного развития хозяйства и производственной специализации крупного экономического района на основе общесоюзного разделения труда;

б) подготавливает предложения по улучшению размещения производительных сил в крупном экономическом районе;

в) координирует плановую и хозяйственную деятельность совнархозов, предприятий и организаций, находящихся на территории крупного экономического района, в части специализации, кооперирования и комбинирования производства, размещения новых, расширения и реконструкции действующих предприятий, совершенствования межотраслевых и межрайонных хозяйственных связей и ликвидации нерациональных перевозок, разрабатывает по этим вопросам необходимые рекомендации и предложения;

г) подготавливает рекомендации по дальнейшему улучшению использования производственных фондов, трудовых ресурсов, быстрейшему вовлечению в хозяйственный оборот наиболее эффективных природных богатств и комплексному их использованию;

д) разрабатывает рекомендации по улучшению планирования и совершенствованию показателей плана;

е) координирует деятельность плановых, научных и хозяйственных организаций в области изучения и развития производительных сил крупного экономического района, проводит конференции и совещания по вопросам, рассматриваемым Советом.

4. Рекомендации и предложения, разработанные Советом по координации и планированию работы совнархозов Западного крупного экономического района, представляются на рассмотрение Советов Министров Литовской ССР, Латвийской ССР и Эстонской ССР, Госэкономсовета СССР и Госплана СССР с тем, чтобы эти рекомендации и предложения могли быть учтены при планировании, а также в оперативном руководстве хозяйством.

5. Совет по координации и планированию работы совнархозов Западного крупного экономического района состоит из 25 членов. Членами Совета по должности являются первые секретари Центральных Комитетов Компартий Литвы, Латвии и Эстонии, председатели Советов Министров Литовской ССР, Латвийской ССР и Эстонской ССР, председатели госпланов, председатели совнархозов, президенты академий наук этих республик и освобожденный заместитель председателя Совета. Остальные члены Совета — по 3 от Литовской ССР, Лат-

вийской ССР и Эстонской ССР — назначаются соответствующими Советами Министров из числа крупных специалистов ведущих предприятий, научно-исследовательских, проектных и других организаций данной республики.

Совет по координации и планированию работы совнархозов Западного крупного экономического района проводит свои заседания поочередно в столицах Литовской ССР, Латвийской ССР и Эстонской ССР. Председательствует на заседании Совета представитель той республики, где происходит заседание.

В заседаниях Совета принимают постоянное участие представители Госэкономсовета СССР, Госплана СССР и Госстроя СССР.

Заседания Совета проводятся в соответствии с планом его работы, но не реже одного раза в квартал. По предложению одной из союзных республик, входящих в состав Западного крупного экономического района, могут проводиться внеплановые заседания Совета.

6. Совет по координации и планированию работы совнархозов Западного крупного экономического района имеет право:

а) привлекать с согласия совнархозов, госпланов, научно-исследовательских и проектных институтов Литовской ССР, Латвийской ССР и Эстонской ССР их специалистов для подготовки отдельных вопросов, подлежащих рассмотрению на Совете;

б) получать от совнархозов, плановых органов, предприятий и организаций расчетные и плановые показатели, а от органов государственной статистики — отчетные материалы, необходимые для подготовки рекомендаций и предложений по вопросам, связанным с развитием хозяйства Западного крупного экономического района;

в) заслушивать по согласованию с соответствующими организациями по отдельным вопросам, касающимся развития важнейших отраслей хозяйства Западного крупного экономического района, доклады и рекомендации центральных научно-исследовательских и проектных институтов, а также научно-исследовательских и проектных организаций, находящихся в других районах.

7. Совет по координации и планированию работы совнархозов Западного крупного экономического района имеет рабочий аппарат численностью 10 человек, включая освобожденного заместителя председателя Совета, в пределах штатов Литовской ССР, Латвийской ССР и Эстонской ССР. Штатное расписание рабочего аппарата утверждает Советом по координации и планированию работы совнархозов Западного крупного экономического района.

Освобожденный заместитель председателя назначается Советом по координации и планированию работы совнархозов Западного крупного экономического района, а остальные работники аппарата принимаются на работу и освобождаются заместителем председателя Совета.

8. Постоянным местонахождением Совета по координации и планированию работы совнархозов Западного крупного экономического района является город Рига. Хозяйственное обслуживание аппарата

Совета возлагается на Совет Министров Латвийской ССР, а обслуживание заседаний Совета обеспечивается Советом Министров той республики, на территории которой проводится очередное заседание.

9. Расходы на содержание аппарата Совета по координации и планированию работы совнархозов Западного крупного экономического района в соответствии с постановлением Совета Министров СССР от 21 декабря 1961 г. № 1134 производятся за счет союзного бюджета.

10. Совет по координации и планированию работы совнархозов Западного крупного экономического района имеет печать со своим наименованием.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ СОВЕТА МИНИСТРОВ ЭСТОНСКОЙ ССР

62 Об установлении временных нормативов обслуживания домовых, групповых и районных котельных центрального отопления зданий жилищного фонда местных Советов депутатов трудящихся Эстонской ССР

Совет Министров Эстонской ССР постановляет:

1. Установить временные нормативы обслуживания домовых, групповых и районных котельных центрального отопления зданий жилищного фонда местных Советов депутатов трудящихся Эстонской ССР согласно приложению.

Применение предусмотренной в пределах указанных нормативов численности работников домовых, групповых и районных котельных центрального отопления допускается только в отопительный период.

2. Приведенные в приложении к настоящему постановлению временные нормативы можно применять в котельных центрального отопления жилищного фонда ведомств и министерств республиканского подчинения.

3. Считать утратившим силу приложение № 6 к постановлению Совета Министров Эстонской ССР от 12 сентября 1959 г. № 367 «Об оплате труда работников управлений домами местных Советов депутатов трудящихся ЭССР».

Председатель Совета Министров
Эстонской ССР В. Клаусон
Управляющий Делами Совета Министров
Эстонской ССР Г. Мартин

Таллин, Тоомпеа, 19 марта 1962 г. № 125.

Приложение

к постановлению Совета Министров
ЭССР от 19 марта 1962 г. № 125

**Временные нормативы обслуживания домовых, групповых и районных котельных центрального отопления зданий жилищного фонда местных Советов депутатов трудящихся Эстонской ССР
(численность работников в сутки)**

Вид топлива	Мощность котельных			Наименование должностей и количество человек						
	Количество работающих котлов (шт.)	Поверхность нагрева работающих котлов (м ²)	Система циркуляции воды	Операторы	Старшие кочегары	Кочегары	Старшие истопники	Истопники	Подвозчики топлива	Всего в сутки
Твердое топливо (каменный уголь, сланец, торф)	—	до 50	Естественная циркуляция	—	—	—	—	1	—	1
	—	свыше 50 до 100	—	—	—	—	—	2	—	2
	—	свыше 100 до 25	Насосная циркуляция	—	—	1	—	2	—	3
	—	свыше 25 до 75	—	—	—	2	—	—	—	2
	—	свыше 75 до 150	—	—	1	2	—	—	—	3
	—	свыше 150 до 200	—	—	1	3	—	—	—	4
	—	свыше 200 до 350	—	—	1	6	—	—	—	7
	—	свыше 350 до 500	—	—	3	6	—	—	3	12
	—	свыше 500	—	—	3	9	—	—	6	18
	Жидкое топливо	до 4	—	—	2(3)	—	—	—	—	—
свыше 4		—	—	4(6)	—	—	—	—	—	4(6)

За обогрев воды в домах с горячим водоснабжением дополнительно оплачивается:

	При подаче воды из системы центрального отопления за каждую подачу воды, но не свыше 46 рублей в месяц	При подаче воды из отдельного котла за каждую подачу воды, но не свыше 50 рублей в месяц
а) если за 1 час подается воды до 1000 литров	1,50 руб.	2,00 руб.
б) если за 1 час подается воды до 2000 литров	2,00 руб.	2,50 руб.
в) если за 1 час подается воды до 3000 литров	2,50 руб.	3,50 руб.
г) если за 1 час подается воды до 4000 литров	3,00 руб.	4,50 руб.
д) если за 1 час подается воды свыше 4000 литров	—	5,00 руб.

Примечания: 1. В скобках указано количество операторов в сутки для котельных с круглосуточным отоплением.

2. В домах с круглосуточным снабжением горячей водой дополнительная оплата за подогрев воды кочегарам (истопникам) не производится и поверхность нагрева водогрейных котлов в данном случае суммируется с поверхностью нагрева работающих котлов центрального отопления.

3. Нормативы обслуживания рассчитаны на семичасовой рабочий день без подменных работников, которые должны учитываться отдельно на общих основаниях (общие выходные и праздничные дни).

4. В котельных, обслуживаемых двумя истопниками, рабочее время должно быть разбито на необходимое количество часов так, чтобы перерывы в работе не превышали двух раз в сутки, а общая длительность рабочего времени в течение месяца не превышала нормального количества рабочих часов (статьи 94 и 97 КЗОТ).

5. Допускается одновременное обслуживание одним кочегаром мелких котельных с поверхностью нагрева отопительных водогрейных котлов до 18 кв. м, работающих на твердом топливе и при естественной циркуляции, расположенных не более, чем в трех территориально близких котельных, и если будет обеспечена безопасность работы оставленных без надзора котлов.

При обслуживании одним истопником двух котельных производить доплату к основному окладу в размере 10%, при обслуживании трех котельных — 30%.

6. В обязанности персонала котельных входит: подвозка и подноска топлива на расстоянии не далее 85 п. м, дробление угля, выноска шлака, колка дров и удаление воды из котельной (если это не носит систематического характера), подпитка водой котлов,

спуск воздуха из отопительной системы, обслуживание и содержание в порядке котлов и котельного оборудования, дутьевых и насосных установок, очистка котлов от сажи и выполнение мелкого ремонта (набивка сальников, устранение неплотностей в трубопроводе, обмуровке и воздухоудвке, подтяжка болтов, исправление изоляции).

Выполнения указанных работ истопником можно требовать только при наладке не менее двух истопников в смене. При наличии одного истопника можно требовать выполнения дополнительных работ лишь в то время, когда котлы не топят.

7. Нормы обслуживания котельных, работающих на жидком топливе и на газе, рассчитаны на котлы разных конструкций с поверхностью нагрева каждого котла не более 100 кв. м, независимо от системы циркуляции воды, наличия автоматики, количества газогорелочных устройств и форсунок.

8. Обслуживание газифицированных котельных производится одновременно двумя операторами, независимо от количества обслуживаемых котлов.

9. Должностной оклад оператора приравнивается к ставке старшего кочегара.

10. Должностной оклад подвозчика топлива приравнивается к ставке истопника.

11. Старшие кочегары и старшие истопники входят в общую численность персонала котельных.

12. В теплофицированных домах обслуживание абонентских вводов (узлов управления) производится дежурными регулировщиками из расчета один человек в смену на 2—6 узлов управления, в зависимости от их месторасположения на территории домоуправления и наличия насосных установок.

13. Дежурные регулировщики по условиям оплаты труда приравниваются к оплате труда кочегаров.

14. В отопительных котельных, имеющих наряду с водогрейными котлами паровые котлы низкого давления, обслуживающие систему центрального отопления или горячего водоснабжения жилых зданий, количество обслуживающего персонала назначается из расчета:

а) при общей поверхности нагрева котлов до 75 кв. м и непрерывной работе паровых котлов — один кочегар в смену;

б) при общей поверхности нагрева котлов более 75 кв. м количество обслуживающего персонала этих котельных приравнивается к штатам котельных с насосной циркуляцией воды.

15. Разрешить исполкомам местных Советов депутатов трудящихся:

а) при наличии в котельной более трех электроустановок (электродвигателей) на каждую установку дополнительно устанавливать 0,025 должности электромонтера;

б) в котельных с поверхностью нагрева рабочих котлов более 350 кв. м вводить штатную должность теплотехника с окладом применительно к технику домоуправления;

в) при наличии в домоуправлениях системы центрального отопления, где не разрешается делать перерывов в отоплении и резких колебаний нормальной температуры в помещениях (детские ясли, детские сады и т. д.), устанавливать для таких котельных особые нормативы обслуживающего персонала.

16. В котельных с общей поверхностью нагрева котлов более 150 кв. м устройство подъемника для удаления шлака обязательно.

17. Весь персонал, обслуживающий котельную, обязан всемерно экономить топливо при обязательном поддержании равномерной внутрикомнатной температуры +18°.

Управляющий Делами Совета Министров
Эстонской ССР Г. Мартин

ПОСТАНОВЛЕНИЕ СОВЕТА МИНИСТРОВ ЭСТОНСКОЙ ССР

63 О пользовании воздушным транспортом при поездках в служебные командировки

В соответствии с постановлением Совета Министров Союза ССР от 10 марта 1962 г. № 241 Совет Министров Эстонской ССР постановляет:

1. Ответственные работники и специалисты при поездках в служебные командировки могут пользоваться с разрешения руководителей учреждения (предприятия, организации) воздушным транспортом независимо от дальности поездок.

2. Довести до сведения, что Совет Министров Союза ССР указанным постановлением признал утратившим силу пункт 11 постановления Совнаркома СССР от 19 июня 1940 г. № 1047 «Об оплате служебных командировок в пределах Союза ССР» (СП СССР 1940 г. № 16, ст. 387).

Председатель Совета Министров
Эстонской ССР В. Клаусон

Управляющий Делами Совета Министров
Эстонской ССР Г. Мартин

Таллин, Тоомпеа, 24 марта 1962 г. № 131.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ СОВЕТА МИНИСТРОВ ЭСТОНСКОЙ ССР

64 Об утверждении перечня должностей работников предприятий и организаций, премируемых за сбор, приемку, хранение и сдачу отработанных подшипников, годных для восстановления

В соответствии с пунктом 2 постановления Совета Министров Эстонской ССР от 19 февраля 1962 г. № 29 (СП ЭССР 1962 г. № 5, ст. 20) Совет Министров Эстонской ССР постановляет:

Утвердить перечень должностей работников предприятий и организаций, подведомственных Совету народного хозяйства, министерствам и ведомствам Эстонской ССР, премируемых за сбор, приемку, хранение и сдачу отработанных подшипников, годных для восстановления, согласно приложению.

Председатель Совета Министров
Эстонской ССР В. Клаусов

Управляющий Делами Совета Министров
Эстонской ССР Г. Мартин

Таллин, Тоомпеа, 26 марта 1962 г. № 134.

Приложение

к постановлению Совета Министров
ЭССР от 26 марта 1962 г. № 134

Перечень

должностей работников предприятий и организаций, подведомственных Совету народного хозяйства, министерствам и ведомствам Эстонской ССР, премируемых за сбор, приемку, хранение и сдачу отработанных подшипников, годных для восстановления

Главные механики и механики, инженеры-механики, инженеры, инженеры-товароведы.

Начальники, старшие мастера, мастера, бригадиры и рабочие цехов, мастерских и участков по ремонту оборудования и транспортных средств.

Начальники отделов снабжения и сбыта, товароведы.

Заведующие складами, кладовщики, рабочие складов.

Управляющий Делами Совета Министров
Эстонской ССР Г. Мартин

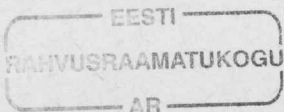
Vastutav toimetaja L. Izmetjeva

Отв. редактор Л. Изметьева

Väljaandja: Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsus.
1,25 trükipoognat. Trükkimisele antud 4. aprillil 1962. Tellimise nr. 295.
ENSV MN Asjadevalitsuse Trükikoda, Tallinn.

Издатель: Управление Делами Совета Министров Эстонской ССР.
1,25 печ. листа. Сдано в печать 4 апреля 1962 г. Заказ № 295.
Типография Управления Делами СМ ЭССР, Таллин.

MB-02713.

1700 aks
Raamatupalat
62-288 a